

Asociația RENINCO ROMANIA

Reteaua Nationala de Informare si Cooperare pentru integrarea in comunitate a copiilor si tinerilor cu cerinte educative speciale

Buletin Informativ nr. 10, anul 14, săptămâna 11 – 16 mai 2026

Cuprins:

- ✚ Români cred că educația și formarea ar trebui să fie a treia mare prioritate de intervenție pentru Uniunea Europeană, după economie și locuri de muncă – Eurobarometru
- ✚ Un raport pentru viitorul sănătății mintale a tinerilor din mediul rural
- ✚ VOLA oferă burse în valoare de 30.000 euro tinerilor care fac performanță în sport
- ✚ Statul va asigura și auxiliarele elevilor
- ✚ Educația a rămas, din nou, fără ministru
- ✚ Copiii voștri nu sunt ai voștri
- ✚ Părintele care sufocă: de ce grija fără limite face mai mult rău decât bine
- ✚ **15 mai - Ziua internațională a familiei**
- ✚ **Români cred că educația și formarea ar trebui să fie a treia mare prioritate de intervenție pentru Uniunea Europeană, după economie și locuri de muncă – Eurobarometru**

Români cred în mai mare măsură de cât media europenilor că educația și formarea ar trebui să fie prima prioritate pentru măsurile Uniunii Europene, potrivit celui mai nou Eurobarometru, dat publicității de Comisia Europeană cu ocazia Zilei Europei. Educația a fost al treilea domeniu identificat de români ca prioritar pentru UE, după economie și locuri de muncă, în timp ce, la nivel UE, el este al patrulea domeniu menționat ca prioritar.

Astfel, în cadrul Eurobarometrului din primăvara lui 2026, desfășurat în martie-aprilie și dat publicității, participanții au fost întrebați în ce domeniu cred ei că UE ar trebui să ia prioritar măsuri pe termen mediu (în următorii 5 ani).

7% dintre români au ales Educația și formarea – procent mai mare decât media europeană (4%). Iar dacă la nivelul UE acesta a fost al patrulea cel mai des menționat domeniu unde e nevoie de

măsurii UE, după economie (12%), locuri de muncă (8%) și egalitate socială (5%), în România el a fost al treilea, după economie (11%) și locuri de muncă (10%).

Față de valul Eurobarometru din toamna lui 2025, procentul românilor care au ales Educația și formarea ca zonă prioritară pentru UE a crescut cu 2 puncte procentuale, pe când, în medie la nivel UE, nu apare vreo schimbare.

La întrebarea „în care dintre următoarele domenii ați vrea să fie cheltuit cu prioritate bugetul UE?”, cei mai mulți europeni au ales Educația, formarea tineretului, cultura și media – la egalitate cu schimbările climatice și protejarea mediului (câte 9% din totalul respondenților). Tot Educația, formarea, tineretul, cultura și media au ales și 9% dintre români – dar aici este al doilea cel mai menționat domeniu prioritar pentru banii UE, după Agricultură și dezvoltare rurală.

În analiza pe domenii agregate prezentată în comunicatul ce însoțește barometrul, Comisia arată că Educația, formarea, tineretul, cultura și media este al treilea mare domeniu în care cetățenii UE ar dori să se îndrepte banii din bugetul UE (37% din total), după Locuri de muncă, afaceri sociale și sănătate publică (41%) și Securitate și apărare (38%).

sursa: <https://www.edupedu.ro/>

Un raport pentru viitorul sănătății mintale a tinerilor din mediul rural

În România, sănătatea mintală a tinerilor din mediul rural este discutată prea puțin. De multe ori, subiectul apare doar în momente de criză, fără să fie însoțit de date, de vocea directă a tinerilor sau de o conversație serioasă despre ce trebuie schimbat la nivel sistemic. Tocmai de aceea am pornit Rețeaua de Promotori ai Sănătății Mintale în Mediul Rural, în cadrul căreia am documentat provocările în accesul la servicii de sănătate mintală. Raportul *Ce ar face sănătatea mintală mai accesibilă pentru tinerii din mediul rural* este important deoarece ne oferă direcții de viitor pentru a aduce aceste servicii mai aproape de tinerii din mediul rural, în conturarea unor politici publice mai aproape de realitatea tinerilor.

Raportul a fost construit pe baza unui chestionar la care au răspuns 250 de tineri din 88 de comunități și 28 de județe și a unor focus grupuri la care au participat 361 de tineri din mediul rural. Împreună, aceste contribuții au făcut posibilă o imagine mai clară asupra felului în care tinerii trăiesc și înțeleg accesul la sprijin pentru sănătate mintală, ce bariere întâlnesc, de ce nu ajung la servicii, în cine au sau nu au încredere și ce tip de sprijin consideră util.

Pe de o parte, raportul ne arată că problemele sunt sistemice (lipsa serviciilor de proximitate, costurile, distanța, birocrația, stigmatizarea, lipsa de informații și neîncrederea în specialiști), iar pe de altă parte, ne arată ce ar trebui schimbat pentru a ajunge la servicii mai apropiate, acces mai simplu, sprijin de calitate în școli, mai multă confidențialitate, mai puțină rușine și mai multă prevenție în comunitate.

Am prezentat acest raport pe 31 martie în cadrul unei întâlniri cu parlamentari, la Parlamentul

RENINCO - Buletin Informativ nr.10, anul 14, saptamana 11 - 16 mai 2026

României. Această întâlnire a fost relevantă deoarece a creat un spațiu în care experiențele tinerilor din mediul rural să fie aduse direct în dialog cu decidenți de la nivel național.

Poate cea mai importantă contribuție a acestui raport este că mută discuția de la întrebarea „există sau nu problema?” la întrebarea „ce facem mai departe cu ceea ce știm deja?”. Iar acesta este, de fapt, testul real al utilității lui. Dacă vrem ca sănătatea mintală să fie mai accesibilă în mediul rural, este nevoie de o abordare care să lege sănătatea, educația, serviciile sociale, politicile de tineret și dezvoltarea comunitară locală. Sperăm că acest raport să poată fi folosit pentru a ghida măsuri legislative și administrative care să aducă aceste servicii mai aproape de tinerii din mediul rural.

Acest raport a fost creat în cadrul proiectului Ring the Happiness, proiect coordonat de Asociația Ring the Changes și Asociația pentru Dezvoltare Activă, finanțat prin programul Erasmus+ al Uniunii Europene.

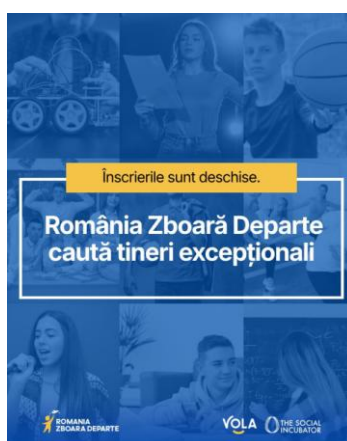
Raportul este disponibil la: <https://www.stiri.org/anunturi-ale-organizatiilor/diverse/un-raport-pentru-viitorul-sanatatii-mintale-a-tinerilor-din-mediul-rural>

Scopul său este de a forma o rețea națională de tineri din mediul rural care devin promotori ai sănătății mintale, aducând conversațiile despre starea de bine acolo unde lipsesc cel mai mult.
sursa: www.stiriong.ro, autor George Leonard Ficuță, 14 aprilie 2026

VOLA OFERĂ BURSE ÎN VALOARE DE 30.000 EURO TINERILOR CARE FAC PERFORMANȚĂ ÎN SPORT

by Echipa RomaniaPozitiva 8 mai 2026

- *România Zboară Departe*, programul inițiat de Vola.ro în parteneriat cu The Social Incubator, oferă 30.000 de euro pentru tineri performeri din sport, educație și artă, la a doua ediție a programului
- În plus, programul lansează Academia de Vizibilitate: un masterclass video gratuit cu specialiști în brand personal, sponsorizare și expunere.
- În 2025, 20 de tineri au fost sprijiniți cu 50.000 de euro pentru competiții, echipamente și deplasări.

România Zboară Departe, programul inițiat de Vola.ro în parteneriat cu The Social Incubator, intră în al doilea an de activitate, cu două componente. Prima include un buget de 30.000 de euro în această ediție pentru finanțarea tinerilor români din sport, educație și artă. A doua include Academia de Vizibilitate, un masterclass video gratuit cu zece module, gândit pentru tinerii cu performanțe deosebite în sport, educație sau artă.

Înscrierile au fost deschise de la 1 mai pe **romaniazboaradeparte.ro**

Pentru cine este programul

România Zboară Departe finanțează adolescenți și tineri români cu rezultate dovedite în domeniul lor, care nu au resursele să ajungă la competițiile la care merită să fie.

Bugetul acoperă bilete de avion, taxe de înscriere, echipament, materiale și costuri conexe.

Rezultatele primei ediții și planul pentru 2026

România Zboară Departe continuă să finanțeze tineri români cu rezultate în sport, educație sau artă, care nu au resursele să ajungă la competițiile la care merită să fie. Bugetul acoperă bilete de avion, taxe de înscriere, echipament și costuri conexe. Numărul de beneficiari se stabilește după selecție, în funcție de profilul aplicanților și de costurile reale ale fiecăruia.

În 2025, programul a sprijinit 20 de tineri cu 50.000 de euro pentru competiții, deplasări și echipament.

Academia de Vizibilitate, componenta nouă din 2026

Academia de Vizibilitate este o componentă educațională gratuită, lansată în 2026 ca răspuns direct la nevoile primilor 20 de beneficiari pe parcursul anului trecut.

Cum cauți un sponsor când n-ai decât o medalie și o bursă, cum îți spui povestea înainte să ai trofee suficiente, informații utile pentru părinții tinerilor care fac performanță și sfaturi de la psihologi.

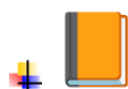
Aceste răspunsuri nu se predau în școală și nu le au de obicei nici părinții, antrenorii sau profesorii, care și-au construit repererele într-un context fără TikTok, fără sponsorizări, fără comentarii publice în timp real.

Academia încearcă să acopere acest decalaj cu zece sesiuni filmate, fiecare construită cu un mentor diferit a cărui public țintă sunt tineri cu rezultate excepționale în educație, sport sau artă și părinții lor.

Printre mentori se numără Ana Maria Brânză, scrimeră multiplă medaliată olimpică, mondială și europeană la spadă, Vlad Stancu, înotător și multiplu recordman național la categoria juniorilor, Monica Jitariuc, antreprenoare în comunicare și PR, alături de Radu Restivan și Miruna Ioani.

Materialul este publicat gratuit pe website-ul *România Zboară Departe*, iar video-urile din curs vor fi disponibile integral pe romaniazboaradeparte.ro.

sursa: <https://www.romaniapozitiva.ro/csr/vola-ofera-burse-in-valoare-de-30-000-euro-tinerilor-care-fac-performanta-in-sport/>

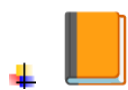
Statul va asigura și auxiliarele elevilor

Potrivit unei legi recent adoptate, toți elevii și cadrele didactice, indiferent că sunt de la școli de stat sau private, vor beneficia de „*manuale școlare gratuite, precum și jocuri/jucării, caiete de lucru și*

RENINCO - Buletin Informativ nr.10, anul 14, saptamana 11 - 16 mai 2026

alte materiale didactice”. Aceleași prevederi sunt valabile și pentru grădiniță. Cadrele didactice vor putea alege resursele folosite. Legea a fost deja publicată în Monitorul Oficial, dar se va aplica din anul școlar 2027-2028.

Potrivit inițiatorilor actului normativ, legea valabilă acum, care prevede că doar manualele sunt gratuite, a dus la încărcarea financiară a părinților și - mai mult decât atât - „*a creat un precedent care nu respectă principiile constituționale de echitate și acces universal la educație gratuită.*”

Educația a rămas, din nou, fără ministru

Odată cu adoptarea moțiunii de cenzură, Mihai Dimian pleacă de la Ministerul Educației după doar două luni de mandat. La jumătatea lunii aprilie, Dimian declarase că vrea să crească cu aproape 50% plata cu ora pentru profesori. O altă măsură viza diferențierea plății, în funcție de tipul activității didactice. Astfel, orele desfășurate în laborator ar fi urmat să fie remunerate mai bine decât cele obișnuite. Declarațiile vor rămâne acum doar la statutul de intenție.

Recent, ministrul demis al Educației a stârnit și o serie de critici în spațiul public, în urma unei declarații făcute după publicarea analizei pe itemi a rezultatelor la simularea Evaluării Naționale. „*Solicit tuturor părinților, înainte de a mai vorbi de școală, să se întrebe dacă în fiecare zi le-au spus copiilor lor să învețe*”, [a spus ministrul](#), după ce 54% dintre elevi au ales varianta „să nu fi prea obosit”, în loc de cea corectă: „să nu fii prea obosit”. Specialiști din educație, profesori și directori de școală au criticat declarația.

Din 1990 și până acum, România a avut 31 de miniștri ai Educației. Nimeni nu a ocupat funcția timp de trei ani. Cele mai lungi mandate le-au avut Daniel Funeriu și Ligia Deca, puțin peste doi ani fiecare. Iar recordul pentru cel mai scurt mandat îi aparține lui Ioan Mang. Acesta a fost ministru doar opt zile, între 7 mai și 12 mai 2012.

sursa: Informații preluate din revista VOLUNTAR (proiect al Asociației Edu Forum) la care vă puteți abona gratuit și o veți primi în fiecare dimineață de vineri.

adresa pentru abonamente: <https://mailchi.mp/eduforum/vocativ-newsletter>

Copiii voștri nu sunt ai voștri

Copiii voștri nu vă aparțin. Ei sunt ființe de sine stătătoare, care dezvoltă conștiință proprie și care vor încerca, la fel ca și noi, să se adapteze și să-și caute fericirea, în această lume complexă, aflată într-o continuă evoluție. Copiii voștri nu trebuie să vă susțină necondiționat valorile. Respectul interuman poate exista și atunci când valorile sunt divergente. Dacă copiii nu vă respectă valorile, asta nu înseamnă (neapărat) că nu vă respectă pe voi, ca părinți.

În spectacolul vieții copiilor noștri, noi nu suntem nici măcar scenariști, deși uneori avem iluzia că suntem regizori. Uneori ne supraestimăm propria experiență de viață și ne considerăm suficient de capabili încât să luăm decizii vitale pentru viitorul copiilor noștri. Însă niciodată nu ar trebui să

uităm că este spectacolul lor, nu al nostru. Noi suntem doar șoferi, costumieri sau sufleuri. Iar, pe termen lung, nu suntem decât spectatori.

Foto - PhotoAlto/ Profimedia

Timpul zboară, lumea se schimbă, iar informațiile sunt abundente și accesibile. Prin urmare, valorile oamenilor se schimbă, ba chiar mizele vieții lor se schimbă. Copiii își doresc să trăiască altfel decât au trăit părinții lor. Iar părinții grijulii nu au încredere în copiii lor, nici când aceștia ajung la maturitate. Tot mai deștepți se cred, deși copiii sunt, evident, mult mai bine adaptați la lumea prezentă.

Fiecare generație îmbătrânește cu convingerea că după ea va veni potopul. Bunicii noștri au crezut așa și bunicii lor au crezut la fel. Cumva, e seducător și pare plauzibil să crezi că ai avut norocul să trăiești în perioada de maximă civilizație a lumii, căci viitorul se anunță sumbru, iar regresul umanității este inevitabil. Foarte mulți oameni care se pretindeau deștepți au trăit cu fatalismul ăsta, al inerentului sfârșit al lumii, în fiecare generație.

Dar nu este nici pe departe așa. Toți indicatorii statistici sunt în creștere pe glob: populația mondială, durata de viață, accesul la educație. Lumea în care vor trăi copiii noștri va fi indubitabil mai bună decât a noastră, așa cum și a noastră a fost mai bună decât a părinților noștri. Știința și tehnologia le vor ușura viața copiilor noștri și le-o vor face mai frumoasă.

Conservator nu te naști. Conservator devii, la orice vârstă, respectiv atunci când crezi că ai înțeles cum funcționează lumea și când crezi că ești apt să distingi între bine și rău. Adică atunci când te-ai săturat să mai înveți. Ai obosit, ai devenit inflexibil, nu mai vrei să te adaptezi și ai vrea ca lumea să rămână la fel cum era atunci când ai învățat-o tu. Cu plăți cash și fără TikTok.

RENINCO - Buletin Informativ nr.10, anul 14, saptamana 11 - 16 mai 2026

Toți părinții sunt experți în parenting, toți știu ce trebuie făcut și cum trebuie crescuți și educați copiii lor. Altfel spus, toți au niște programe pe care le consideră compatibile cu roboțelii lor. N-am întâlnit încă pe nimeni care să-și asume că ar fi un părinte prost sau că a luat decizii greșite în parenting. Totuși, mulți tineri ajung infractori, narcomani sau agresori, ceea ce înseamnă că educația lor nu a fost prea eficientă.

Copiii sunt ființe libere, care se vor lupta o viață să se descotorosească de dogmele inutile care le-au fost îndesate în conștiință, atunci când erau incapabili să aleagă ce primesc. Dar, după ce încep să gândească, copiii au dreptul de a nu fi de acord cu părinții lor. Începând de la maturitate, acest drept devine legal. Copiii nu sunt obligați să ducă steagul părinților mai departe. Iar tinerii de azi nu mai cred oricum în blazoane.

Copiii noștri nu-s ai noștri, așa cum nici soții, iubiții sau partenerii noștri nu-s ai noștri. Iluzia posesiei în raporturile interumane e toxică. Copiilor le-am dat viață, i-am iubit și i-am îngrijit. Dar ei sunt ființe independente, care vor dezvolta personalitate și caracter propriu. Poate ne moștenesc genele, poate ne regăsim în ei, dar conștiința lor este individuală, iar ei au dreptul la liber arbitru, așa cum am avut și noi.

A insista să impui copilului tău valorile tale de părinte conservator nu este neapărat un lucru bun. Pentru a fi respectat și apreciat într-o societate modernă, un tânăr va trebui să accepte valori noi, care îl vor ajuta să se adapteze. De exemplu, valori actuale importante precum diversitatea sau toleranța, adică niște tabu-uri ale educației tradiționale.

Trauma dezvoltată de copiii disciplinați cu forța, prin teroare fizică sau psihică, este o iubire de tip Sindrom Stockholm. Copiii dezvoltă o dependență toxică față de părinții agresori. Unii nu reușesc nici măcar la maturitate să-și depășească trauma și continuă să le dea apă la moară părinților și valorilor lor învechite, deși, în realitate, gândesc și fac exact opusul.

Copiii voștri nu-s ai voștri. Parafrazând un poet libanez de la începutul secolului 20, copiii sunt săgeata, iar părinții sunt arcul care o lansează. Iar săgețile și arcurile înțeleg diferit lumea. Unul are o perspectivă statică, iar celălalt are una dinamică. Iar eu cred că săgeata are mai mereu dreptate.

sursa: www.republica.ro, autor Cristian Lică

Părintele care sufocă: de ce grija fără limite face mai mult rău decât bine

Un tip de iubire parentală care, cu cele mai bune intenții din lume, produce exact opusul a ceea ce-și propune. Nu e vorba de părinți nepăsători sau absenți, ci de părinți foarte prezenți, mult prea prezenți. Cei care rezolvă conflictele copilului cu colegii înainte ca el să aibă șansa să încerce singur. Cei care sună profesorii la primul semn de dificultate. Cei care nu pot suporta să-și vadă copilul dezamăgit, frustrat, sau că a greșit ceva. Cei care știu întotdeauna mult mai bine decât medicul, profesorul, antrenorul etc.

Fenomenul se numește „overparenting” sau „helicopter parenting”, parenting în exces, și nu mai este o curiozitate psihologică de nișă. A devenit o realitate documentată, cu efecte măsurabile, care nu se văd la vârsta de 7 ani, ci la 25.

RENINCO - Buletin Informativ nr.10, anul 14, saptamana 11 - 16 mai 2026

Foto: Profimedia

Ce înseamnă, concret?

Overparenting-ul nu se definește prin iubire excesivă, se definește prin control excesiv și inadecvat vârstei: a lua decizii în locul copilului atunci când el este deja capabil să o facă, a interveni în situații în care ar trebui lăsat să se descurce, a elimina din traseul lui orice sursă de disconfort sau eșec.

Cercetătorii descriu un profil clar: părinți cu implicare ridicată, control ridicat și autonomie scăzută acordată copilului (Jiao et al., 2024). Nu autoritarism clasic, nu indiferență, ci o supraprotecție care se maschează în grija față de bunăstarea copilului.

Ce se întâmplă, de fapt, în mintea copilului?

Problemele nu apar imediat. Un copil de 8 ani căruia părintele îi rezolvă toate conflictele nu pare afectat. Dar creierul lui învață ceva esențial: eu nu sunt capabil să gestionez asta singur. Aceasta este sămânța a ceea ce psihologii numesc „neputință dobândită”, convingerea că nu ai resursele necesare să faci față lumii (Padilla-Walker & Nelson, 2012, citați în Aquila USM).

Un alt exemplu este cel al copilului căruia i se interzic lucruri și primește doar refuzuri fără să i se explice de ce anume să nu le facă anumite lucruri. “Pentru că eu sunt părintele și așa spun eu” nu este niciodată suficient, și nu este o explicație logică.

Cercetările arată că overparenting-ul este asociat cu abilități mai slabe de luare a deciziilor, anxietate crescută și dificultăți în a face față incertitudinii (Hwang et al., 2022). Nu este vorba despre un caracter slab, ci este o consecință directă a faptului că nu i s-a oferit ocazia copilului să exerseze aceste capacități.

Mai mult, controlul parental perceput ca excesiv poate alimenta frica copilului de a fi evaluat negativ și de a fi criticat (Pakdaman & Mortazavi Nasiri, 2014). Cu alte cuvinte, tocmai părinții care vor să-și ferească copilul de judecata altora îl fac mai vulnerabil la ea.

Anxietate și depresie: nu sunt coincidențe

Una dintre cele mai solide concluzii din literatura de specialitate este legătura dintre overparenting și problemele de sănătate mintală. Helicopter parenting a fost asociat cu rezultate academice, de adaptare și de sănătate mintală negative la adolescenți și tineri adulți (MDPI, 2024).

O meta-analiză publicată în *Development and Psychopathology* (Cambridge, 2023) a confirmat că overparenting-ul este legat de depresie, anxietate și simptome de internalizare, indiferent de genul copilului sau de stadiul de dezvoltare. Nu e un fenomen care afectează doar fetele, sau doar copiii „sensibili”. Este un tipar transversal.

Recenziile sistematice din literatura de specialitate observă o asociere pozitivă între overparenting și simptomele de anxietate și depresie la adolescenți și tineri adulți (Vigdal & Brønneck, 2022, citați în *Journal of Adult Development*, 2024).

La 18 ani nu se resetează nimic

Poate cel mai neplăcut adevăr despre overparenting este că efectele lui devin cu adevărat vizibile abia după ce copilul pleacă din casă. Mulți tineri supraprotejați ajung la facultate nepregătiți, le lipsesc abilități de bază precum gestionarea timpului sau rezolvarea conflictelor. Fără părinți alături la fiecare pas, se simt copleșiți și pierduți.

La locul de muncă, lucrurile nu se îmbunătățesc automat. Supra-protecția face dificilă dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor și a toleranței la frustrare, plasând tinerii într-un dezavantaj real la intrarea în câmpul muncii. Știți tinerii care se duc la interviurile de angajare însoțiți de părinți?

Și mai îngrijorător: un studiu de amploare a găsit că overparenting-ul era un predictor semnificativ al sentimentului de îndreptățire la tinerii adulți, fără să existe creșteri corespunzătoare ale independenței sau rezilienței (Segrin et al., 2012). Tineri care se simt îndreptății la privilegii, dar fără instrumentele să le obțină prin efort propriu.

De ce o fac, totuși, părinții?

Ar fi simplist să judecăm. Overparenting-ul nu vine din egoism, ci dintr-o combinație de factori reali: o lume care pare mai competitivă și mai nesigură, presiunea socială de a fi un „părinte bun”, teama că orice eșec al copilului este un eșec al tău ca adult, dorința permanentă de a-i oferi copilului ceea ce tu nu ai avut.

Într-o lume hiper-competitivă, succesul pare o cursă, iar părinții se simt obligați să elimine orice obstacol din calea copilului lor. Această logică este înțeleaptă pe termen scurt și dăunătoare pe termen lung.

Alternativa nu este indiferența

RENINCO - Buletin Informativ nr.10, anul 14, saptamana 11 - 16 mai 2026

A nu fi un „helicopter parent” nu înseamnă a-ți ignora copilul sau a-l lăsa să se descurce complet singur. Sau, mai rău, a-l neglija. Înseamnă a face un lucru care sună simplu, dar este adesea mai dificil decât a interveni: a suporta disconfortul de a-l vedea pe copil luptându-se cu ceva, știind că lupta aceea îl construiește.

Psihologii vorbesc despre „autonomy-supportive parenting”, un stil parental în care părintele este prezent, cald, dar acordă copilului spațiu să ia decizii, să greșească și să tragă concluzii proprii. Cercetările arată că practicile parentale care susțin autonomia favorizează dezvoltarea socială și emoțională (Segrin & Flora, 2019).

Un copil care a pierdut o dată un meci, care a rezolvat singur un conflict cu un coleg, care a luat o notă proastă și a găsit o cale să o repare, acel copil are ceva ce nu se poate cumpăra și nu se poate transmite prin protecție: încredere în propriile resurse.

Probabil că niciun părinte nu se trezește dimineața și decide că va sufoca dezvoltarea copilului său. Dar intenția bună și efectul real sunt, uneori, lucruri diferite. Iar diferența dintre un copil care va naviga viața cu echilibru și unul care va ajunge la 25 de ani paralizat de anxietate poate sta, cel puțin parțial, în de câte ori l-am lăsat să cadă și să se ridice singur.

sursa: www.republica.ro, autor Corina Neagu

15 mai - Ziua internațională a familiei

INTERNATIONAL
DAY OF FAMILIES
15 MAY [2026]

Fiecare pasăre își iubește cuibul!

Ziua Internațională a Familiei a fost proclamată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite în 20 septembrie 1993, cu rezoluția A / RES / 47/237, ca eveniment cu dată fixă pe 15 mai a fiecărui an și reflectă importanța pe care comunitatea internațională o acordă familiilor.

Toți pentru unul, unul pentru toți!